

د ستراتژیکو او سیمه ییزو خپرنو مرکز

تحلیل هفته

شماره: ۳۰۶ (از ۲۵ الی ۰۱ سرطان ۱۳۹۸ هـ ش)

این نشریه مجموعه تحلیل رویدادهای مهم سیاسی، امنیتی، اقتصادی و اجتماعی هفته‌واری است که به زبان‌های پشتو، دری، انگلیسی و عربی، توسط مرکز مطالعات استراتژیک و منطقوی تهیه و نشر می‌گردد، تا نهادهای سیاست‌گذار و مراجع پالیسی‌ساز از آن استفاده نمایند.

آنچه در این شماره می‌خوانید:

د شانگهای د همکاری سازمان نولسمه غونډه او پر افغانستان یې اغېزې

- ۲..... د شانگهای ۵ سازمان او د شانگهای د همکاری سازمان مخینه
- ۳..... د شانگهای سازمان نړیوال او سیمه ییز رول
- ۴..... د شانگهای سازمان نولسمه غونډه
- ۶..... د افغان سولې په کشاله کې ددې سازمان رول
- ۷..... دپای خبره

نا امنی و فساد، دو گره کور در سیاست افغانستان

- ۸..... معیارهای بررسی انسیتوت اقتصاد و صلح
- ۹..... عوامل نا امنی در افغانستان
- ۱۰..... آیا کوششهای صلح نتیجه خواهد داد؟
- ۱۱..... پیامدهای نا امنی در کشور

د شانگهای د همکاری سازمان نولسمه غونډه او پر افغانستان يې اغېزې

د شانگهای د همکاری سازمان نولسمه غونډه د قرغزستان هېواد په کوربتوب د یاد هېواد په مرکز بېشکیک کې د جون میاشتې په ۱۳ مه او ۱۴ مه ترسره شوه، چې د افغانستان ولسمشر د یوه پلاوي په مشرۍ په دې غونډه کې گډون کړی و. د دغه سازمان مخینه د افغانستان له حالاتو سره مستقیمه اړیکه لري او په وروستیو لسو کلونو کې هم د افغانستان په لور د دغه سازمان پاملرنه، اندېښنې او لېوالتیا زیاته شوې ده. په سیمه کې د دغه سازمان ارزښت ته په کتلو سره افغانستان هم په دې وروستیو کې د دغه سازمان د بشپړ غړیتوب ترلاسه کولو غوښتنې وکړې. د افغانستان جمهور رئیس د دغه سازمان د وروستۍ غونډې په څنډو کې د چین، هند، قزاقستان، اوزبکستان او تاجکستان له مشرانو سره هم ملاقاتونه درلودل.

دا چې د شانگهای همکاری سازمان او افغانستان پر یو بل د اغېزو مخینه څه ده؟ ددې سازمان سیمه ییز او نړیوال رول څه دی؟ د افغان سولې په کشاله کې څه رول لرلی شي او په پای کې د ۱۹ مې غونډې ارزونه چې ددې اوونۍ په تحلیل کې پرې شننه شوې.

د شانگهای پنجم سازمان او د شانگهای د همکاری سازمان مخینه

چین د شوروي اتحاد له ټوټه کېدو وروسته هم د يو شمېر هېوادونو لکه روسیې، قزاقستان، تاجکستان او قرغزستان سره د شاوخوا 7000 كيلو متره گډ سرحد په اړه ستونزې درلودې، او دې ستونزو کولی شول، د چین اړیکې په راتلونکي کې له گواښ سره مخ کړي، دا ځکه چې په يادو سرحدي ستونزو د چین او پخواني شوروي اتحاد لښکرې د جگړې په ډگر کې د يو بل سره مخامخ شوې هم وې.

د چین او څلورو نورو هېوادونو (روسیې، قزاقستان، تاجکستان او قرغزستان) ترمنځ په 1996 م کال کې د نويو او ښو اړیکو رغولو او په ځانگړې توگه د سرحدي کشالو حل کولو په موخه يوه گډه غونډه جوړه شوه، او د شانگهای ۵ سازمان جوړېدو ته يې لاره هواره کړه، او ياد سازمان په ډېر لږ وخت کې وکولی شول، چې د اوږد گډ سرحد اړوند کشالو ته د پای ټکي ومومي.

د سرحدي کشالې حل کېدو وروسته د ياد سازمان پېنځو غړو هېوادونو ترمنځ دوستانه فضاء رامنځ ته شوه، د ياد سازمان غړيو هېوادونو د خپلو ملي گټو خوندي کېدو په موخه، د سيمې او په ځانگړې توگه د افغانستان دننه د افراطي ډلو شتون ته متوجه، او د هغوی پر وړاندې يې گډې مبارزې او همکارۍ ته مخه کړه. د بهرنيو چارو او دفاع وزيرانو په شمول د يو شمېر نورو ادارو ترمنځ وخت په وخت غونډو، د سيمې د امنيت او ثبات ترڅنگ، د تروريزم، مخدره موادو او وسلو د قاچاق ستونزو په اړه په گډ کار سلا مشورې، او په منځنۍ آسيا کې د اتومي وسلو د نه شتون، او اقتصادي پرمختگونه د شانگهای ۵ سازمان کاري لومړيتوبونه شول.

د 2001 کال د جولای په 15 نېټه ازبکستان د شانگهای ۵ سازمان غړيتوب ترلاسه کړ، او ياد سازمان په رسمي توگه د شانگهای د همکاری سازمان په نوم ونومول شو.

اوس مهال اته هېوادونه (چین، قزاقستان، قرغزستان، روسیه، تاجکستان، ازبکستان، هند او پاکستان) د ياد سازمان دايمي غړي، افغانستان، بيلاروس، ايران او د منگوليا هېوادونه يې د څارونکو، او ازربايجان، ارمانيا، کمبوديا، نيپال، ترکيه او سريلانکا هېوادونه يې د خبرو شريکانو په حيث پيژندل کېږي.

د شانگهای سازمان نړيوال او سيمه ييز رول

په نړيواله کچه د شانگهای د همکارۍ سازمان ته په درنه سترگه کتل کېږي، او په اوس کې يې د ملگرو ملتونو نه پس يې د نړۍ لوی سازمان يې يادولی شو، چې د شمالي قطب نه تر هند سمندرگي او د چين د لينيانگوانگ سيمې تر کالينين گراد روسيې فدراسيون پورې سيمي، چې د نړۍ ۴۴٪ نفوس جوړوي، پکې رانغښتي دي. دا سازمان وخت په وخت د پراختيا په لور گامونه اخلي، او د جنوبي آسيا د دوو پياوړو هېوادونو (پاکستان او هند) په شمول د نړۍ څلورو اتومي وسلو لرونکو هېوادونو غړيتوب له ځانه سره لري، او ترکيه چې اوس د دې سازمان د خبرو شريک بللی شي، د دې سازمان سره د يو ځای کېدو ليوالتيا يې چين د خوښۍ سره مخ کړې.

د شانگهای سازمان غړو هېوادونو د راتس (RATS) يا Regional Anti-Terrorist Structure يا (سيمه ييز تروريزم ضد چوکاټ) په مټ وکولی شول چې د (2011) کال نه تر (2015) کال پورې د (20) غټو تروريستي حملو مخنيوي وکړي، د تروريستانو (440) د روزنې مرکزونه، او شاوخوا (1700) نړيوال تروريستان له منځه يوسي، او د (3250) په شاوخوا کې چاودېدونکي موادو آلې کشف کړي، چې کولی شول، د سيمې په ثباتي او د غړيو هېوادونو ترمنځ په بې باوري رامنځ ته کولو کې پراخه ونډه ولري، او په دې اړه د غړيو هېوادونو ترمنځ گډې همکارۍ لا دوام لري.

د دې ترڅنگ د (2015) کال غونډه کې دا پرېکړې هم وشوې، چې غړي هېوادونه اړ دي، چې د تروريستي مرکزونو، د تروريستي فعاليتونو، او د تروريستانو د مالي ملاتړ سرچينې او معلومات غړي هېوادونو له يو بل سره شريک کړي، او په اړه يې گډ تصاميم ونيسي، ترڅو سيمه له بې ثباتۍ څخه وژغوري.

د شانگهای سازمان د اساسنامې له مخې، د غړيو هېوادونو ترمنځ په لاندې برخو کې همکاري کېږي، ترڅو په سيمه کې د اعتماد جوړونې په برخه کې مثبت گامونه پورته کړي او له بلې خوا سيمه له شخړو او کرکېچونو څخه وژغوري:

مخدره مواد: د شانگهای د همکارۍ سازمان نه يوازې په سيمه ييزه توگه، بلکې په نړيواله توگه د تروريزم، غير قانوني مخدره موادو کښت او قاچاق، غير قانوني وسلو، او تروريستي ډلو په خلاف د نړيوالې ټولنې سره په همغږۍ غونډې

ترسره کړي، چې د هغې جملې څخه يې د ۲۰۱۶ کال غونډه چې د ملگرو ملتونو سره يو ځای يې په په نيويارک ښار کې جوړه کړې وه او موخه يې نړيوالو گواښونو پر وړاندې گډه مبارزه وه، او همدارنگه د مخدره موادو پر ضد يې په ويانا کې د ملگرو ملتونو د مخدره موادو او جرايمو ضد ادارې سره په همغږۍ گډه غونډه ترسره کړې وه، يادولی شو.

اقتصادي همکارۍ: د شانگهای د همکارۍ سازمان نه يوازې په سيمه ييزه توگه، بلکې په نړيواله توگه غواړي چې آزاد تجارت، اقتصادي ثبات، او د نړيوال اقتصاد بيا رغونې او گډې همکارۍ ته دوام ور کړي، او د نړيوال تجارت پر وړاندې بنديزونه او خنډونه له منځه يوسي.

کلتوري همکارۍ: يوازینی علت چې د دې سازمان غړي هېوادونو ترمنځ يې باور رامنځ ته کړی، او گډې همکارۍ ته يې لاره هواره کړې، کلتوري، علمي او ساينسي همکارۍ يادولی شو. د منځنۍ آسيا هېوادونو ترمنځ د بډايه کلتوري ميراث شتون او کلتوري همکارۍ کولی شي، د غړو هېوادونو ترمنځ کلتوري نمايشونو او سياليو ته لاره هواره کړي، او دا کار د خلکو ترمنځ د فاصلو کمولو او نږدې کولو کې پراخه ونډه درلودلی شي.

د شانگهای سازمان نولسمه غونډه

د روان کال د جون مياشتې په (13) او (14) مه نېټه د نوموړي سازمان نولسمه غونډه ترسره شوه، چې د سيمه ييز امنيت ترڅنگ، د تروريزم او مخدره موادو د قاچاق په وړاندې مبارزه، اقتصادي پرمختگ، صنعت، د افغانستان پر روان وضعيت او د ايران اتمي تړون پر موقف چې ياد هېواد يې تر اوسه له غړيتوبه په شا کړی، هغه موضوعگانې وې چې د دې غونډې په اجنډا کې راڅرخېدلې.

چين په سيمه کې د پراخې پانگې اچونې، او د آسيا مارکېټ ته د خپلو توکو رسولو ارادې ته په کتلو، دې ته ډېر ليواله ښکاري، چې د کابل څخه، لکه څنگه چې يې په (2012) کال کې، د څارونکي هېواد په حيث ملاتړ وکړ، غړيتوب ته هم راولي، خو له بلې خوا دا غړيتوب په اوس کې د افغانستان لپاره هم خورا مهم دی، ځکه کابل کولی شي، د ياد سازمان په همکارۍ د مخدره موادو کښت او قاچاق مخنيوي، په افغانستان کې د هغو يو شمېر جنګي ډلو شتون چې نه

یوازې د افغانستان، بلکې د سیمې نورو هېوادونو امنیت له گواښ سره مخ کولی شي، او اقتصادي پرمختیا په برخه کې ملاتړ تر لاسه کړي.

د شانگهای د همکاری سازمان نولسمې غونډې ته د افغانستان ولسمشر محمد اشرف غني په خپله وینا کې مخدره مواد، تروریزم او جگړه د یاد سازمان غړيو او څارونکو هېوادونو امنیت پر وړاندې ستر گواښونه یاد کړل، او د خپل هېواد د امنیتي ځواکونو سرښندنو یادونه یې وکړه، چې په فراه ولایت کې یې (53) د مخدره توکو لابراتوارونه له منځه وړي، او قچاق وړونکو ته یې قابو یو میلیارد امریکایي ډالر زیان اړولی، او څرگنده یې کړه، چې هېواد یې د مخدره موادو پرضد قوي او غښتلي اراده لري.

د افغان سولې په کښاله کې د دې سازمان رول

د افغانستان ولسمشر د شانگهای سازمان له مشرانو څخه د افغانانو په رهبرۍ او مالکیت د سولې پروسې په برخه کې د ملاتړ غوښتنه وکړه، او د سولې نه شتون یې د شانگهای سازمان هېوادونو ته جدي گواښ وبله، او په دې اړه یې د سیمه ییزې اجماع ترڅنگ نړیوالې اجماع شتون هم اړین وبله. که د افغانستان دننه د سولې پروسې په برخه کې په ریښتیني معنا کار وشي، کولی شي د شانگهای سازمان اړوند هېوادونه په ډېرې آسانی سره د سولې په برخه کې سیمه ییزې اجماع ته را وړاندې کړي، او په دې برخه کې د چین او هند رول چې نسبتاً د افغانستان سره ښې اړیکې لري، کولی شي د سولې په برخه کې مرستندویه واقع شي. د دې سازمان نورو غړيو هېوادونو له جملې څخه د پاکستان لومړي وزیر عمران خان هم د افغانانو په مالکیت د سولې د پروسې نه خپل ملاتړ اعلان کړ، او د افغانستان سولې موضوع یې د سیمې اړوند موضوع وگڼله.

پای خبره

د شانگهای سازمان چې د سیمې او آن د نړۍ په سطحه ځانگړی ارزښت لري، او افغانستان د جنوبي او مرکزي آسیا هېوادونو ترمنځ، چې ځینې یې د دې سازمان غړیتوب هم لري، د وصل سیمه باله شي، نو څومره چې زر کېدلی شي، د

دې سازمان غړيتوب ته بايد لاره ومومي، او دا کار کولی شي، د دې هېواد د سولې موضوع ترڅنگ، سرحدې ستونزو او اقتصادي پرمختگونو کې مرستندويه واقع شي.

افغانستان د غړيتوب وروسته کولی شي، خپلو سرحدې کشالو ته په آسانۍ حل لارې ومومي، او دا ځکه چې د شانگهای د همکارۍ سازمان د (2015) کال په غونډه کې يو ځل بيا تعهد وکړ، چې د غړو هېوادونو ترمنځ به سرحدې کشالو ته حل لارې مومي، او غړي هېوادونه به د نړيوالو تروريستانو مخنيوي په خاطر خپل سرحدې ځواک لاسپې پياوړی کوي. نو په همدې اساس له غړيتوب وروسته ياد هېواد کولی شي، په گاونډيو هېوادونو، او په ځانگړې توگه په پاکستان او ايران د ياد سازمان په مټ او همکارۍ فشار راوړي، ترڅو افغانانو سره د سولې په راتگ کې صادقانه رول ولوبوي.

نا امنی و فساد، دو گره کور در سیاست افغانستان

انستیتوت بین المللی اقتصاد و صلح که مقر اصلی آن در شهر سیدنی استرالیاست، اخیراً اعلام کرده که افغانستان در فهرست کشورهای جهان در رده 163 بعد از کشورهای سوریه، عراق، یمن، سودان جنوبی و سومالیا به عنوان نا امن ترین کشور جهان شناخته شده است. این در حالی است که مذاکرات صلح میان طالبان و آقای زلی خلیلزاد نماینده ویژه ایالات متحده آمریکا در امور صلح افغانستان از چندماه بدین سو در قطر جریان دارد و چراغ‌های سبزی از هردو طرف مبنی بر پیشرفت‌ها در این مذاکرات نشان داده شده است.

انستیتوت نامبرده، همه ساله فهرستی از رده‌بندی کشورها براساس میزان صلح‌آمیز بودن شان را منتشر می‌کند که در آن، به وضعیت صلح، هزینه‌های اقتصادی آن و چگونگی تقویت صلح در جوامع مختلف توجه می‌شود.

معیارهای بررسی انستیتوت اقتصاد و صلح

در پژوهش سال گذشته از سوی انستیتوت اقتصاد و صلح استرالیا، کشور سوریه به‌حیث نا امن ترین کشور جهان شناسایی شده بود اما تشدید جنگ میان دولت و طالبان در یکسال گذشته و بلندرفتن آمار تلفات غیر نظامیان در دوسوی خط نبرد در کنار دلایل دیگر باعث گردید که جایگاه افغانستان، به‌جای سوریه در صدر فهرست نا امن ترین کشورهای جهان قرار گیرد. در هفته‌های نخست سال ۲۰۱۹، دفتر نمایندگی سازمان ملل متحد در افغانستان (یوناما)

اعلام کرد که سال ۲۰۱۸ خونین‌ترین سال برای غیرنظامیان این کشور بوده و تلفات غیرنظامیان با ۱۱ درصد افزایش، به بیش از ۳ هزار تن در سال رسیده بود.

انستیتوت نامبرده، سطح نا امنی در کشورها را در سه مرحله مورد بررسی قرار می‌دهد که یکی: امنیت و مصئونیت در جامعه است، دوم: میزان خشونت‌های داخلی یا بین‌المللی و سوم: سطح نظامی‌گری در آن.

حال، اگر با سه‌معیار فوق، نگاهی گذرا به وضعیت افغانستان داشته باشیم، دیده می‌شود که سطح نا امنی در کشور به چه پیمانهای بالا رفته است.

گزارش‌ها نشان می‌دهد که روزانه تنها در شهر کابل چندین مورد سرقت، آدم‌ربایی، قتل و جرم‌های دیگر اتفاق می‌افتد. این امر بر روند زندگی طبیعی شهروندان، تأثیر گذاشته و امنیت روانی و مصئونیت فردی و اجتماعی را هر لحظه تهدید می‌نماید.

عوامل ناامنی در افغانستان

نا امنی، یک پدیده‌ای نیست که تنها به سیاست و نظامی‌گری رابطه داشته باشد، بلکه ریشه‌های اصلی آن از بستر فرهنگی، سر بلند می‌کند و شاخ و برگ آن را عوامل اجتماعی و اقتصادی شکل می‌دهد. فساد به انواع مختلف آن در دستگاه سیاسی، رقابت میان سازمان‌های استخباراتی بین‌المللی و شرکای منطقوی آنها، قاچاق مواد مخدر و استخراج غیر قانونی برخی معادن از سوی باندهای مافیایی بین‌المللی در تباری با قاچاق‌بران محلی به ویژه حلقاتی که در حکومت افغانستان جای پای دارند، از جمله عوامل سیاسی نا امنی در کشور به‌شمار می‌روند.

قاچاق‌بران محلی از یک طرف با باندهای مافیایی بین‌المللی ارتباط دارند و از سوی دیگر با اشخاص و حلقات فاسد در داخل نظام و هم‌چنان در صفوف طالبان که منافع هریکی در صورت تداوم جنگ و نا امنی در افغانستان تأمین می‌گردد. بهم پیوستگی میان حلقات مافیایی داخلی و خارجی به‌ویژه در کشت، تولید و قاچاق مواد مخدر در دوسوی خط نبرد، چنان مستحکم است که فعالیت‌های چندین ساله معینیت مبارزه با مواد مخدر وزارت امور داخله و هم‌چنان وزارت مبارزه با مواد مخدر نتوانسته است، بر آن تأثیر گذارد.

زندگی روستایی و محرومیت‌های آن از حد اقل سهولت‌های لازم در زندگی، فاصله بیش از حد میان زندگی شهری و روستایی، بی‌سوادی یا کم‌سوادی، عدم آگاهی از قانون، باورهای دینی و فرهنگی نادرست در جامعه، نگاه‌های تبعیض

آمیز جنسیتی میان دختر و پسر در محیط خانه و فراتر از آن در اجتماع، خشونت‌های خانوادگی و بدرفتاری علیه زنان و مسایل دیگری از این دست، از جمله عوامل اجتماعی در نا امنی‌ها به‌شمار می‌رود.

عوامل اجتماعی فوق، عقده‌مندی در ذهن و ضمیر جوانان محروم در اجتماع را ناآگاهانه رشد می‌دهد و به‌گونه طبیعی به جنگ و خشونت تشویق می‌کند؛ چنانچه بدرفتاری، توهین و تحقیر، خشونت علیه همسر و سلب حقوق انسانی زنان غیرت تلقی گردیده و کردار زشت مردها، با باورهای نادرست دینی توجیه می‌شود.

فقر و بیکاری و عدم درآمد لازم ماهوار افراد و خانواده‌ها، در سالهای اخیر باعث گردیده است که تعدادی از جوانان به مهاجرت به بیرون از کشور روی بیاورند، تعدادی به مواد مخدر معتاد گردد، بخشی هم به میدان‌های جنگ در صفوف قوای مسلح افغانسان یا حرکت طالبان بروند و یک تعداد به دزدی، کیسه‌بری، آدم‌ربایی، قتل، راهزنی و جرم‌های دیگر روی بیاورند. به گفته مشاور امنیت ملی کشور، روزانه حد اوسط، پنجاه تن (از سربازان قوای مسلح و افراد ملکی) در نتیجه عملیات‌های نظامی گروه‌های مسلح در افغانستان کشته می‌شود اما واقعیت این است که آمار حقیقی تلفات جانی و خسارات مالی ناشی از جنگ جاری در کشور، به مراتب بالاتر از آنچه است که رسانه‌ها گزارش می‌دهند.

آیا کوشش‌های صلح نتیجه خواهد داد؟

طوری که دیده می‌شود ایالات متحده آمریکا اینبار تصمیم گرفته است تا از طریق ایجاد یک اجماع جهانی و منطقی برای صلح افغانستان، طالبان را به میز مذاکره کشانیده و پروسه صلح را به کرسی بنشاند. اما طوری که دیده می‌شود، پیچیدگی‌های متعدد و مداخله قدرت‌های بزرگ جهانی، راه رسیدن به صلح در این کشور را خیلی دشوار نموده است.

ظاهراً ایالات متحده آمریکا در خلال شش دور مذاکره با طالبان، پیش‌شرط این گروه مبنی بر بیرون نمودن کامل نیروهای نظامی ناتو از افغانستان را ضمن یک جدول زمانی کوتاه مدت، پذیرفته است. اما، شاید نفوذ روز افزون داعش در ولایات مختلف، دلیل بقای شان در سال‌های بعدی در افغانستان گردد. آمریکایی‌ها برای اخراج نیروهای نظامی شان از افغانستان، یکی از شرایطی را که به طالبان پیشکش کرده‌اند عدم تهدید ایالات متحده از خاک افغانستان است. در صورتی که داعش در این کشور فعال باشد، طبیعی است که منافع آمریکا مورد تهدید خواهد بود.

آنچه از خلال مذاکرات آقای خلیلزاد با نمایندگان طالبان در قطر نتیجه گرفته می‌شود: میان وزارت امور خارجه آمریکا و سازمان استخباراتی آن کشور در قضیه صلح افغانستان، تفاهم و هماهنگی نزدیک دیده نمی‌شود. وزارت خارجه و کاخ سفید تلاش می‌ورزند مذاکرات صلح با طالبان را به نتیجه‌ای برسانند و آن را در جریان کمپاین انتخابات 2020 ریاست جمهوری آنکشور به‌عنوان یکی از دست‌آوردها به روی ملت شان بکشند اما نقشه‌ای که طراحان اصلی پالیسی سیاست خارجی آمریکا برای جلوگیری از جهانی شدن اقتصاد چین، توسعه نظامی بی‌پیشینه روسیه، عدم دستیابی ایران به

سلاح اتمی و مسایل دیگر در منطقه دارند متفاوت با دیدگاه رییس جمهور ترامپ و نشاندهنده حضور درازمدت آمریکا در افغانستان است.

طالبان بدین باور اند که داعش پروژه غربی و بهانه‌ای برای حضور درازمدت ناتو در افغانستان است. به باور طالبان، غربی‌ها بعد از شکست‌های پیهم در اوکراین و سوریه تصمیم دارند کشورهای آسیای میانه تا سرحد روسیه را توسط داعش نا امن بسازند. در صورتی که آمریکا از منطقه بیرون شود، طالبان به حمایت کشورهای منطقه که احتمالاً با آنها از قبل تفاهم نیز صورت گرفته است، می‌توانند لانه‌های داعش را در خاک افغانستان نابود سازند.

آمریکایی‌ها به طالبان می‌گویند که داعش همانگونه که منافع افغانستان را تهدید می‌نماید، برای ایالات متحده نیز تهدید پنداشته می‌شود، بناءً نیاز است تا جدول تقسیم‌اوقات خروج نظامی آمریکا در سال‌های آینده طوری تنظیم گردد که الی ختم بیرون شدن نظامی آمریکا از افغانستان ریشه‌های داعش در این کشور نیز به گونه کامل از بین برده شود. در آن صورت، پیش‌بینی طالبان این است که در روشنی یک توافقنامه روشن و تضمین‌شده با جناح‌های سیاسی افغانستان که احتمالاً تحت نظر سازمان ملل متحد در یکی از کشورهای اروپایی ترتیب خواهد گردید، وارد نظام خواهند شد، بدون آنکه تن به خلع سلاح بدهند.

پیامدهای ناامنی در کشور

امنیت، مهم‌ترین عنصر برای رشد و توسعه در عرصه‌های مختلف سیاسی، اقتصادی و فرهنگی، دسترسی به خدمات، قانون‌مندی، تقویت روابط خارجی و بالآخره دولت‌سازی و ملت‌سازی به‌شمار می‌رود. در صورت نبود امنیت، قانون نمی‌تواند در جامعه حاکم گردد؛ فساد دامن‌گیر نظام می‌شود؛ اطفال و نوجوانان از سواد محروم می‌مانند؛ زمینه‌های سرمایه‌گذاری از بین می‌رود؛ خدمات صحی لازم برای شهروندان ارائه نمی‌شود؛ دامنه فقر و بیکاری گسترش می‌یابد؛ عدالت، آزادی، مساوات و سایر ارزش‌های انسانی زیر سؤال می‌رود و از این دست مشکلات متنوع دیگر، دامن‌گیر جامعه می‌شود. به همین خاطر باید به صلح اولویت داد و با واقع بینی وارد این میدان گردید. ممکن است عجله‌ی بیجا و خوش بینی‌های زود هنگام، به عوض رسیدن به صلح عادلانه و پایدار، مشکلات دیگری را به مردم ما به ارمغان آرد.

ارتباط با ما:

ایمیل: csrskabul@gmail.com - info@csrskabul.com

وبسایت: www.csrskabul.com - www.csrskabul.af

شماره تماس دفتر: (+93) 202564049 - (+93) 784089590

لطفا نظریات و پیشنهادات خود را جهت بهبود مطالب این نشریه به ما ارسال دارید.